

РЕШЕНИЕ

№ 2876

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7416** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от ДОПК във вр. с чл. 107 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ и образувано е по жалба на П. И. Ш., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], мест. „Полигона“, [жилищен адрес] срещу акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 895903-1/24.04.2023 г., издаден от ст. инспектор в отдел „ОП – М.“ на дирекция „Общински приходи“ при Столична община /СО/, потвърден с Решение № СФД23-РД28-239/04.07.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения за периода от 2019г. – 2022 г. за данък върху превозните средства /ДВПС/ в общ размер на 327,89 лева /главница и лихви/.

Жалбоподателят поддържа, че оспореният акт е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и моли за отмяна на АУЗД.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с назначения от съда при условията на чл. 26, ал. 2 от Закона за правната помощ адв. Х., като поддържа жалбата и моли на отмяна на оспорения акт.

Ответникът – директор на дирекция „Общински приходи“ при СО, оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – не се явява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 17-ти състав, след като се

запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа страна следното:

Обект на производството са публичните общински вземания на задълженото лице П. И. Ш. за ДВПС за леки автомобили: с рег. [рег.номер на МПС] , марка Рено, модел Е., рег. [рег.номер на МПС] , марка Ф., модел П. и рег. [рег.номер на МПС] , марка ТОЙОТА, модел ЯРИС, декларирани с декларация по чл. 54 от ЗМДТ. Определените с акта суми са в размер на 266,18 лв. за ДВПС и в размер на 61,71 лв. за дължима лихва за периода 2019г.-2022г.

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорения акт, както и допълнително представени доказателства от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ с писмо вх. № 168/03.01.2024г. в качеството му на трето неучастващо по делото лице.

При така изяснената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Оспорването е допустимо. Жалбата е подадена от лице с правен интерес - адресат на акта. Решение № СФД23-РД28-239/04.07.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“, при Столична община е връчено лично на жалбоподателя на 12.07.2023 г. (л. 35). Жалбата, иницирала настоящото съдебно производство, е подадена чрез Системата за сигурно електронно връчване на 25.07.2023 г., поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Относно проверката за наличието на основанието по чл. 146, т. 1 от АПК съдът съобрази следното: Задълженията за ДВПС представляват публични вземания, както изрично е регламентирано в чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Съгласно чл. 107, ал. 1 от ДОПК размерът на данъка, когато се установява въз основа на подадена от задълженото лице декларация, се установява от орган по приходите, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок /чл. 107, ал. 3 от ДОПК/. Следователно компетентен да издаде акт за установяване на задължения по декларация в хипотезата на чл. 107, ал. 1 и 3 от ДОПК е орган по приходите. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, на основание алинея 3 в производствата по алинея 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на орган по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчните задължения - на публични изпълнители. В случая кметът на Столична община е единствено компетентен, съгласно чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ, да определи служителите на общинската администрация, които имат правата и задълженията на органи по приходите. Изрично е предвидено, че определяне на компетентните лица следва да се извърши със заповед, т. е. в писмен вид. В случая процесният АУЗД е издаден от Л. В. Р. – старши инспектор в отдел „Общински приходи – М.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. Л. Р. е от кръга лица оправомощени със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. /л. 44, 45/ на кмета на СО, т. 5. Цитираната заповед е издадена в изпълнение на изискванията на чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. от зам. кмета на Столична община – А. Х. А. на основание Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. /л. 156/, която е представена от ответника във връзка с дадените от съда указания. От съдържанието на последната е видно, че е издадена на основание чл. 44, ал. 2 във връзка с чл. 39, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната

администрация. С посочената заповед кметът на Столична община – Й. Ф. е възложила на А. Х. А. - заместник-кмет на направление „Социални дейности и интеграция на хора с увреждания“ да изпълнява функциите на кмет на Столична община, в т.ч. и на работодател по реда и условията на чл. 6, ал. 2 от Закона за държавния служител и чл. 61 от Кодекса на труда за времето от 12.00 ч. на 13.02.2020 г. и на 14.02.2020 г. Съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗМСМА - кметът на общината, съответно кметът на района, определя със заповед заместник-кмет, който го замества при отсъствието му от общината, съответно от района. В заповедта за заместване не е задължително да се посочи, причината за отсъствието, но задължително следва да са налице доказателства, че отсъствие е било налице, за да има основание за заместване. Във връзка с причините за отсъствие на кмета на СО към датата 14.02.2020 г. като доказателства по делото е представена служебна бележка № СБ-120/04.03.2023г. от директора на дирекция „Човешки ресурси“ при Столична община/л. 157/, която е издадена в уверение на това, че Й. А. Ф. - кмет на Столична община на 14.02.2020 г. е изпълнявала служебни задължения извън общината свързани с посещението на делегация на кмета на [населено място], Република С. М.. В тази връзка следва да се отговори на въпроса осъществен ли е в случая фактическия състав на „заместване“. В мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. е посочено, че "Заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган". Заместването представлява правна възможност за по-долустоящ орган, изрично определен със закон, да изпълнява временно компетентността, която има по-горестоящият нему орган, на когото по служба той е заместник, в негово отсъствие. Т.е. временното упражняване на компетентността в случаите на заместване е за период от време, през който тя не може фактически да се упражнява от лицето, притежаващо тази компетентност. В случаите на заместване няма прехвърляне на компетентност, а оправомощаване тя да бъде упражнявана от името на същия орган от конкретно физическо лице за конкретен период от време. Това е една от формите на упражняване на чужда компетентност. Трайната съдебна практика приема, че за да е изпълнен фактическия състав на "заместването" следва да са налице кумулативно следните предпоставки: 1. Изрична писмена заповед, издадена от съответния компетентен според спецификата на случая административен орган, с която да е определено лицето, което ще изпълнява функциите на отсъстващия титуляр на длъжността, 2. Доказателства за отсъствие/обективна невъзможност за изпълнение на възложените функции, съобразно и посоченото Тълкувателно решение, на титуляря на длъжността. Първият елемент е безспорно установен. Налице е заповед, издадена от кмета на СО на основание чл. 39, ал. 2 ЗМСМА. Настоящият състав намира, че от доказателствата по делото не може да бъде обоснован извод за наличието на втория елемент. Въз основа на представената от ответника Служебна бележка не може да бъде прието, че към датата 14.02.2020 г. е съществувала обективна невъзможност кметът на СО да изпълнява възложените функции. От съдържанието ѝ е видно, че кметът на СО е бил извън сградата на общината във връзка с посещение на делегация на кмета на [населено място], Република С. М., но не е бил извън [населено място].

Причината за отсъствието на кмета към посочената дата не е била законен отпуск, командироване или временна неработоспособност, която да пречат изпълнението на служебните му задължения. Доказването на обстоятелствата относно валидността на заместването е в тежест на ответника и неговата процесуална пасивност навежда на заключение за неосъществяване на фактическия състав по упражняване на правото на заместване за датата 14.02.2020 г. Следователно при недоказаност на обективна невъзможност на кмета на 14.02.2020 г. да изпълнява своите нормативно определени права и задължения, то издадената заповед от неговия заместник на посочената дата, с която са определени служителите от общинската администрация, които да изпълняват правомощия на органи по приходите, е нищожен административен акт. Заместник-кметът на Столична община е издал акт, който е в изричната компетентност на кмета предвид правилото на чл. 4, ал. 4 от ЗМСМА при липсата на всички кумулативни елементи от правната фигура на заместването. По изложените съображения заместник-кметът не е имал нито субективно право, нито правното задължение да действа като кмет на Столична община и да издаде заповед по чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ, а всяка некомпетентност води до нищожност на административния акт. Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. е издадена без да е налице хипотезата на заместване, поради което същата е нищожна - постановена от некомпетентен орган. Тъй като нищожният административен акт не поражда целените от автора му правни последици и не може да бъде saniран, същият нищожен акт не може да бъде и годна правна основа за издаването на друг акт – в случая АУЗД. С оглед изложеното процесният АУЗД е издаден в нарушение на чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, което налага прогласяването му за нищен. Доколкото обаче, нищожността е изключително тежък порок, който поглъща другите форми на незаконосъобразност, то съдът не дължи друга проверка относно съответствието на оспорения акт с материалния закон и процесуалните правила.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя не следва да се присъдят разноски, тъй като такива не се претендират.

Водим от горното и на основание чл. 160 ДОПК във връзка с чл.144 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 17 – ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 895903-1/24.04.2023 г., издаден от ст. инспектор в отдел „ОП – М.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № СФД23-РД28-239/04.07.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения за периода от 2019г. до 2022 г. за данък върху превозните средства /ДВПС/ в общ размер на 327,89 лева /главница и лихви/.

На основание чл. 161, ал. 7 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал. 1, изр. второ от ЗМДТ решението е окончателно.

СЪДИЯ:

